

Vraňanský zpravodaj

Informační bulletin obcí Vraňany, Mlčechvosty a Vraňany nádraží
Ročník XXI, číslo 2 (zimní), vychází 31. prosince 2024

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

1. PROSINCE

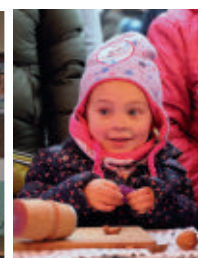
V 15:00 sice do západu slunce zbývala ještě hodina a čtvrt, ale slunce bylo již jen 9° nad obzorem, což spolu s nízkou oblačností poskytovalo přiměřené šero na první adventní podvečer.

Nejprve v podání žesťového tria Petra Černého zazněly koledy aranžované pro dvě trumpety a pozoun.

Svou odvahu vystupovat před publikem pak prověřily děti z mateřské školky. Aby jim zpěv lépe šel, rytmus jim pomáhaly udržovat paní učitelky Magda s kytarou a Denisa s ukulele. Další písničku zazpívaly děti ze základní školy, ty už tolik rytmické podpory nepotřebovaly.

Pak následovala volná část programu vyplněná hovory se sousedy a kamarády, doplňováním tekutin, konzumací pochutin a samozřejmě také hodnocením štrůdlů. Letošní ochutnávka štrůdlu, či chcete-li závinů, se redukovala pouze na nejlepší slaný a nejlepší sladký. Slanou vítězkou se stala Irena Rabinčáková, sladkým vítězem Honza Deršák mladší.

Děti si také přišly na své, fronta na kouzelné oříšky byla letos obzvlášť dlouhá a každý si něco malého odnesl. Hlavní cenou byl obří plyšový medvěd. Radost z jeho "vyloupnutí" byla obrovská.

Přeji všem občanům Vraňan a Mlčechvost šťastný vstup do roku 2025.
Dobré zdraví, veselou mysl a spoustu štěstí v tomto roce Vám všem.

POSVÍCENÍ

7. ZÁŘÍ

I když už od posvícení pár dní uběhlo, pojďme si jej připomenout, neboť bylo protknuto mnoha dramatickými událostmi. Pódium těsně před posvícením poškodil silný vítr. Naštěstí se našlo mnoho pomocných a šikovných rukou, které ho pomohly včas dát do pořádku. Nikdo z vystupujících se naštěstí před naším posvícením nezranil ani mu do života nevstoupila žádná jiná tragédie. Ale letos se s uměleckou kariérou rozloučila naše Poupata.

RANGERS / PLAVCI

Program posvícení zahájila legenda českého folku a country.

Při splouvání Lužnice se Milan Dufek a Antonín Hájek, spolužáci z ČVUT, dohodli, že založí kapelu. Zanedlouho z nedalekého gymnázia přivedli i Mirka Řihoška a Jana Vančuru, později do kapely přistoupil i Jiří Veisser.

Po odchodu Jiřího Veissera v roce 1998, resp. smrti Milana Dufka v roce 2005 a druhém odchodu Jana Vančury v roce 2013 si jednotliví členové původní skupiny založili různé nástupnické kapely, které pokračují v repertoáru původních Rangers/Plavců - Rangers Band, Jan Vančura a Plavci nebo New Rangers. U nás koncertovali Rangers (www.rangers-plavci.cz) ve složení: Iva Hajnová (zpěv), Max Presser (zpěv, mandolina, housle, foukací harmonika, kytara), Karel Macálka (zpěv, kytary), Franta Goliš Drápal (zpěv, kontrabas), Mírek Řihošek (banjo, kytara).

DOBRKO

Stálíci našeho programu je sokolník Daniel Dobrkovský a jeho komentované ukázky práce s dravci.

Letos byla hvězdou programu Barča, káně Harisova. Do ukázek přivolání i lovu prchající lišky se mohly zapojit i statečné děti. Za správné odpovědi na kvízové otázky děti získávaly ocasní pírká dravců. A po celou dobu byla ve stínu vystavena skupinka dravců k pokoukání, někdy i k pomazlení.

BIKINI ANEBB SYNOVÉ ELVISE

Hudebním protipólem Plavců byla kapela hrající chilli-death punk-pop-folk a hlavně Rock'n'roll. Bikini vznikly jako dvojčlenná skupina v roce 2003, anglicky zpívané blues, kytara plus bicí. V letech 2004 až 2006 kapela hodně koncertovala, na konci roku 2006 vzniklo oficiální CD Babylon ve spolupráci s firmou Sisyfos records skupiny Znouzectnost, album zdokumentovalo první období dvojčlenných Bikin. Koncerty pokračovaly ještě v letech 2007 – 2008, vrcholem bylo vystoupení na Rock for People v Hradci Králové. Pak se duo rozpadá z důvodu mnohačetných fyzických poranění kytaristy a zpěváka Miro Lelanda Stona. Skupina Bikini nefungovala téměř 10 let, ale po celou tuto dobu postupně vznikaly nové písničky, které by už nestačilo hrát ve dvou. Nastal čas na rozšíření skupiny, čímž vzniká skupina zcela nová. V roce 2015 se BIKINI vrací ve čtyřčlenné sestavě s novým klávesistou Hynkem, basákem Brouskem v plné síle a s novým repertoárem. I když na tanečním trávníku před pódiem nebylo příliš plno, zdá se, že Bikini si ve Vraňanech vytvořily silnou fanynkovskou základnu.

JORMUN

Pravidelným bodem programu Vraňanského posvícení je scénické vystoupení vikingské bojové skupiny Jormun.

Letos došlo i na boj muže proti muži, dokonce i na boj muže proti starostovi. O výsledku nelze pochybovat.

POUPATA

Asi nejstabilnější stálíci Vraňanských posvícení je taneční skupina Poupata.

V létě roku 2015 Veronika Soudská oslovila, či spíše vyhecovala místní ženy a mladší dívky, aby z recese vymyslely něco společného, čemu se nasmějí jak ony samy, tak i místní občané, ale současně si zachovají svoji krásu a důstojnost, vytvoří něco, co lidi spojí, a ještě si u toho zacvičí.

Poupata tuto myšlenku rozvinula, šla do toho opravdu srdcem a na motivy písně Poupata od Michala Davida vystříhla vystoupení ve stylu spartakiádních cvičení. Taneční vystoupení trvalo přibližně 5 minut, bylo do poslední chvíle utajovaným překvapením, občané byli unešeni a nadšeně aplaudovali ve stoje. Tanečnice byly ovacemi uchváceny a první vystoupení jim vlivo elán a nadšení i do dalšího roku.

Choreografie: V. Soudská

Tanečnice: M. Motejzíková, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, P. Tošková, M. Havlíčková, J. Pejčochová, A. Lapinová, S. Švejcarová, D. Dočkalová, M. Šípková, L. Bulířová.

2. vystoupení v roce 2016 bylo nazváno Japonky, hlavním hudebním motivem byla píseň Mimořádná linka Praha - Tokyo od Hany Zagorové.

Ženy nám začaly v průběhu vystoupení měnit kostýmy, choreografie se stala propracovanější, do vystoupení se zapojily i děti. Délka vystoupení 6-7 min. O krásné dekorativní ozdobení japonských kimon se postarala Gabriela Farková. Choreografie: V. Soudská, tanečnice:

M. Motejzíková, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, P. Tošková, M. Havlíčková, J. Pejčochová, L. Urbanová, L. Bulířová, P. Kulhánková, děti: M. Motejzíková, T. Tesaříková, V. Hančová, D. Bulířová, J. Tošková.

Ve třetím tanečním ročníku v roce 2017 jsme se rozhodly pro písničky s anglickými texty. Jak se psalo ve zpravodaji 3/2017 "Poupata rozkvetla za doprovodu písniček skupiny Beatles. Poupata tančila s úsměvem a lehkostí a bouřlivý potlesk jim byl zaslouženou odměnou za hodiny příprav." Kostýmy byly střídmeho rázu, a to v bílo černých barvách s cylindry a kravatami. Vystoupení trvalo 7 min. Choreografii připravila V. Soudská, tančily M. Motežčíková, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, P. Tošková, L. Urbanová, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, A. Lapinová, M. Raichlová a P. Kulhánková.

V roce 2018 jsme se navrátily ke starým evergreenům. Námětem tanečního vystoupení byl film Rebelové, hudebním podkresem byly hity Mě se líbí Bob, Dva roky jezdim bez nehod, Ššššepotám. Kostýmy na vystoupení byly v retro stylu, modré a červené áčkové sukně s puntíky. Vystoupení trvalo 8 min. Choreografie: V. Soudská, tančily M. Motežčíková, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, M. Raichlová, P. Kulhánková, A. Lapinová.

Také vznikl první videozáznam

<https://youtu.be/av0goQxyKZA>

S prosazením ambic a názorů mladší generace a jejich hudebních preferencí, nabraly taneční choreografie v roce 2019 jiný nádech a náboj. Tématem byly letušky, modré sukně a bílé košile krásně ladily s decentními letuškovskými pokrývkami hlavy. Do děje tanečního vystoupení bylo vloženo krátké dramatizační vystoupení pilota a mladičkých cestovatelek. Zazněly aktuální taneční hity jako Candyman od Christiny Aguilery, The road Jack a další. Čas vystoupení 6 min. Choreografie: S. Švejcarová, M. Raichlová, Tanečnice: M. Motežčíková, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, P. Tošková, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, M. Raichlová, P. Kulhánková, A. Lapinová, pilot: V. Soudská, zbloudilé děti M. Motežčíková a D. Bulířová.

Video na <https://youtu.be/KnTTyHp1Vsw>

V roce 2020 jsme si taneční vzpomínkou připomněli zesnulého Karla Gotta. Jeho písně nás proměnily ve výbušné pokojské, které sami neví, co by v naší vile ještě uklidily, jsou laškovné a chtějí si hrát na Petra s Lucií, matku se šroubem. Ale taky si uměly dopřát pohodu, klídek až leháro, některé dokonce i tabáček. No rozhodně nám dokázaly zahnat žal v duši, rozzářit den, na konci vystoupení vzduchem létala košťata a na venkovním parketu nezůstalo ani smítko.

Vystoupení trvalo 7 intenzivních minut, ke kostýmům přibýly další rekvizity, a to pracovní nářadí košťata, prachovky, kyblíky atd. Občané byli opět nadšení, nejen ze starých šlágrů, ale hlavně z toho, že naše vlastní dívky, ženy, sousedky dokázaly vytvořit partu a s trochou recese se nabojačně zapojit do kultury v naší obci. Choreografie: S. Švejcarová, tanečnice: M. Motejzíkova, I. Rabinčáková, M. Dočkalová, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, M. Raichlová, P. Kulhánková, V. Soudská, A. Lapinová. Video je na adrese <https://youtu.be/oy94sfUjU5I>, využijte ho s rozmyslem, přeci jen trochu porušuje autorská práva.

V roce 2021 jsme ve Vraňanech zažili ozajstný hip-hop. Na první poslech drsné téma, které si nikdo z nás nejprve neuměl představit, se vyvrtilo v něco velice atraktivního. Tanečnice se s tímto soustem popraly statečně, především starší ročníky byly obdivuhodné. Kostýmy byly ve volném ležérním stylu slazený do černo červených barev. Myslím si, že tímto vystoupením jsme překvapily i o dost mladší generace publika. Čas představení 6-7 min. Choreografie: S. Švejcarová, tanečnice: M. Motejzíkova, M. Dočkalová, P. Tošková, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, P. Kulhánková, V. Soudská, Maru. Motejzíkova, T. Hudečková.

8. téma nacvičené pro rok 2022 byl opravdu tanec, a to včetně zásahu opravdových příslušníků opravdové Policie ČR, kteří na podnět bdělého spoluobčana přijeli prověřit konání nekalých živlů, kteří si v na první pohled nepředpisové výstroji chystali před Sokolovnou své vystoupení a zejména zcela nepředpisově označený vůz. Večer jsme se tomu opravdu nasmály, ale v tu chvíli se poupata trochu orosila. Domluvou to neskončilo, bloková pokuta byla udělena, ale vzniklé časové zdržení aspoň trochu vyhecovalo čekající diváky. O to větší aplaus vzbudil náš příjezd na scénu, neboť jsme byly dovezeny červenou dodávkou polepenou nápisy POLICIE. Diváci byli překvapeni a doslova odzbrojeni. Byla použita hudba z ikonických filmů

Policejní akademie, Růžový panter, Mission: Impossible.. Kostýmy: modré sportovní sukně, trika s potiskem policie, nechyběly ani zbraně z hračkářství a policejní čepice. Součástí choreografie byla scénka ladného lupiče, který nás okradl o vzácné Vraňanské poupě, ale vzápětí byl dopaden Vraňanskými policejními Poupaty. Čas představení 7-8 min. Choreografie: S. Švejcarová, tanečnice: M. Motejzíkova, M. Dočkalová, I. Rabinčáková P. Tošková, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, P. Kulhánková, V. Soudská, Maru. Motejzíkova, M. Raichlová, A. Lapinová, ladný lupič: J. Granát, šofér: J. Švejcar, polepy a majáček: bratři Sokolové.

scénka s býkem a toreadorem. Čas představení 9-10 min. Choreografie: S. Švejcarová, tanečnice: M. Motejzík, M. Dočkalová, I. Rabinčáková P. Tošková, S. Švejcarová, D. Dočkalová, L. Bulířová, P. Kulhánková, Maru. Motejzík, M. Raichlová, býk: J. Granát, toreador: V. Soudská.

Naším desátým a posledním vystoupením bylo po společném rozhodnutí téma western. Nastartovala nás úvodní píseň Texas Hold a další písničky jak s českými, tak anglickými texty. Perličkou byl tanec na píseň z muzikálu Limonádový Joe „Whisky to je moje gusto“. Kostýmy jsme zvolily ve westernovém stylu, a to doladilo celé vystoupení. Do programu jsme zařadily i kratičkou scénku s číšníky, kteří společně s tanečnicemi připijí na zdraví všech a na deset let působení Poupata.

Pro tento symbolický rok se podařilo s Matesem a malými děvčaty ze Sokola nacvičit vystoupení pod vedením Báry Deršákové a Veroniky Soudské, rovněž v country stylu. Děvčatům se vystoupení povedlo. Děkujeme jejich rodičům za zodpovědný přístup k nácvikům.

Tento ročník byl pro nás posledním a proto děkuji za všechna Vraňanská Poupata. Děkuji především Sokolovně Vraňany, která nám vždy poskytla zázemí v průběhu nácviků. Dále děkuji všem Poupatům, které zde tančí, ale i tančila protože, kdyby jich nebylo, nevznikne nic tak vytrvalého a krásného. Dále choreografce S. Švejcarové za její temperament, který vždy zanechávala na svých choreografiích, které vždy měly velmi dobrý výsledek i úspěch. Dále musíme poděkovat fotografům a rodinám, které nám zasílaly videa a fotodokumentace. A na závěr divákům, což jste vy, naše rodiny, blízcí, známý, příbuzní, kamarádi, fandové, kdyby vás nebylo, tak závěrečný výkon není takový. Vaše neutuchající radost byla naší motivací k závěrečnému výkonu při všech tanečních vystoupeních.

Veronika Soudská

KÝPA FEST VRAŇANY 2024, PRVNÍ A SNAD NE POSLEDNÍ ROČNÍK

31. SRPNA

Poslední prázdninový den se stal dnem, kdy si partička čtyř kamarádů kolem Martina Motejzika splnila své dlouholeté přání a touhu uspořádat ve Vraňanech rock and heavy festival.

Již od začátku roku 2024 tedy začaly přípravy a některé naše nováčkovské, místy naivní, představy postupně rychle vzaly za své ... (zde jen malý výčet toho, co vše bylo potřeba - stanovení termínu tak, aby oslovené kapely měly volný termín, což není úplně jednoduché, protože standardně je potřeba plánovat minimálně s ročním předstihem, sponzoring, zajištění odpovídajícího podia a zvuku, WC, zábrany, ostraha, nahlášení OSA, zajištění prodeje lístků, propagace, plakáty, stany, nasmlouvání a zajištění občerstvení, lavice, osvětlení, dostatečný zdroj energie, oslovení kamarádů a dobrovolníků pro pomoc s přípravou atd...). A málem bych zapomněl, začalo se samozřejmě názvem - po dlouhých debatách zvítězil Kýpa fest Vraňany. Přípravné práce odstartovaly již ve čtvrtek 29.8., kdy na prostranství za hřištěm postupně vyrostl moc hezký areál s kvalitním zázemím, stánky, krytým posezením pro 300 lidí, přesně tak, jak jsme si představovali a plánovali. V sobotu ráno pak mělo přijet velké pódium - 8x6 m. Čekali jsme, čekali a pódium stále nikde. Nakonec se ukázalo, že zvolená cesta pod podjezdem byla výškově nevyhovující a nebohý řidič musel hodinu a půl vycouvávat mezi davy příjezdějících návštěvníků Vraňan, aby se dostal do areálu.

To byl ale nakonec jediný větší zádrhel celého dne a zvýšeným nasazením techniků od Standy Beneše se vše podařilo stihnout postavit a nazvučit včas.

První návštěvníci začali do areálu přicházet a přijíždět již před 16tou hodinou, což udělalo pořadatelům, kteří byli v mírně nervózním očekávání, radost. Úvodní kapela - v Čechách nejlepší Iron Madiden revival z Prahy - odehrála velmi slušný 1,5 hodiny dlouhý set a dostatečně tak naladila a rozehrála návštěvníky, a to i za přispění Tomáše Dvorského v roli hostujícího Eddieho.

Druhou partičkou, která vystoupila také s prodlouženým setem, byla skupina Roxor v čele s Ondrou Markem. Za nás super parta muzikantů a kamarádů z Nymburka, kteří hrají více než 30 let. Moc pěkné vystoupení. Postupně se sešeřilo, hladina alkoholu i díky krásnému počasí u části návštěvníků již začala stoupat a k produkci se chystal headliner - poslední skupina, kterou byl a je náš oblíbený Komunál.

Komunál - kapela z Chlumce nad Cidlinou, také s více než 30ti letou historií, byli jsme velmi rádi, že se je podařilo přilákat k nám, protože kalendář skupiny byl pro celý rok velmi nabitý (jen pro představu jejich program týden před Kýpa festem - úterý natáčení klipu, středa zkouška, čtvrtek koncert na domácí půdě v Chlumci pro 3000 lidí, v pátek privat koncert pro velkého sponzora a sobota Vraňany). Koncert se moc povedl, skvělý zvuk i hudební výkony. V průběhu koncertu došlo i na přání

frontmanovi skupiny, Luboši Suchánkovi, který před pár dny oslavil 50. narozeniny.

Byl dojat! Celý festival pak završil krásný ohňostroj. Kolem 1:30 už byl areál prázdný, balilo se jen pódium a zvuk. A taky to teda "jelo" ještě v backstage... :-). Festival navštívilo cca 350 diváků, kteří dělali po celou dobu akce důstojnou, naprosto bezproblémovou a super kulisu. Počtem sice lehce méně, než jsme očekávali, ale to je daň prvních ročníků. Mnozí kamarádi přijeli opravdu zdaleka (namátkou Prachatice, Liberec, Domažlice, Plzeň, Třeboň, Újezd u Přelouče atd.) a všichni, včetně všech kapel a servisu okolo, hodnotili velmi kladně nejen areál, ale celou organizaci, zázemí, servis a nabídku občerstvení. Dovolím si neskromně tvrdit, že byli nadšení!

Za nás bych chtěl moc poděkovat všem těm, kteří přišli/ přijeli, kteří nezištně pomohli (a bylo toho opravdu hodně od čtvrtka do pondělí), obecnímu úřadu a všem sponzorům, Hospůdce AFK za veškerý servis občerstvení a jmenovitě pak Františkovi Hormandlovi, který se na naši prosbu zhostil role fotografa a celou dobu neúnavně fotil, natáčel a debatoval s návštěvníky. My jsme si vyzkoušeli i tu druhou stranu, tj. nejen křepčit pod pódiem, a i když ze samotné produkce jsme toho tentokrát mnoho neměli, vše bylo vykoupeno pocitý radosti a uspokojení, které se po zdárném ukončení v míře hojně dostavily. (Info z backstage: Luboš Suchánek má moooc rád tlačenkou...:-).

Závěrem tedy "Kdo byl - zajásal. Kdo nebyl - prohloupil". A jestli bude druhý ročník? To se ještě uvidí...

Za pořadatele sepsal Dan Dočkal

OBCENÍ VÝLET NA ZÁMEK ZBIROH A DO SKLÁRNY RÜCKL

12. ŘÍJNA

Na začátku listopadu se konal další obecní výlet.

Tentokrát jsme nejeli jen za historií, ale i za technickým zážitkem v podobě návštěvy sklárny Rückl v Nižboru. Náš tradiční dopravce, firma Petřík z Konětop nám přistavila nejen zánovní bus, ale také pro nás neznámého, nového pana řidiče. Pan řidič byl sympaták a velmi rychle se naladil na společnou notu s výletníky.

Plán výletu byl jako tradičně pečlivě naplánovaný a načasovaný. Občas se však přihodí něco neočekávaného. Například předem nehlášená uzavírka silnice a s tím spojená objížďka, dokáže s časovým plánem udělat divy. Na zámek Zbiroh jsem přijeli se zpožděním dvaceti minut. Naštěstí to pro průvodce nebyl velký problém, i když jsme jim do plánu prohlídek přeci jen zasáhli. Zámek Zbiroh má velmi bohatou, ale i krušnou historii. Během let jej vlastnili tři císaři. Karel IV., císař Zikmund a Rudolf II. Z bohaté historie však v zámku nezbylo téměř nic. Na začátku II. Světové války, byl vystěhován poslední majitel německým wehrmachtem. Poté bylo v zámku sídlo ss a po válce byl tento zámek obsazen československou armádou. V sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století, zámek dokonce zmizel z map. Bylo to proto, že zde byla umístěna centrála pro odposlechy a sledování.

Nyní je zámek v soukromých rukou a je znát, že mu to svědčí. Všechny prostory, kterými jsme procházeli byly opravené. Celý zámek je vytápěný, což dělalo prohlídku ještě příjemnější. Z původního vybavení zámku však krom archeologických nálezů nezůstalo nic, ale to neznamená, že byl zámek prázdný. Majitelům se povedlo koupit nebo zapůjčit dostatek vybavení, které dokreslovalo jednotlivá období historie zámku. Poslední místností, kterou jsme navštívili, byl sál Alfonze Muchy. V tomto sále 19 let maloval Alfonz Mucha svoji slavnou slovanskou epopej. V současnosti na místě visí krásná opona, kterou Mucha maloval pro místní ochotnický spolek a to stejnou technikou, jakou maloval právě slovanskou epopej.

Ze zámku jsme pokračovali dál v naplánované trase, ale i vinou prohlídky jsme nabrali další zpoždění. Ve sklárně Rückl už nás netrpělivě očekávala naše průvodkyně, ale ani tady se naše zpoždění neukázalo být jako velký problém. Průvodkyně nás na začátku zavedla do historie sklárny a poté jsme ji následovali do samotného provozu sklárny, tedy přímo do sklářské huti. Okolo sklářských pecí jsme viděli pracovat mistra skláře s jedním pomocníkem, kteří právě vyráběli skleněné dýně pro pravděpodobně na nadcházející Halloween. Poté nám průvodkyně vysvětlila jednotlivé kroky ve výrobě skla a skleněných výrobků a přešli jsme dál do „pukárny“. To je místnost, ve které se z již vychladlých skleněných výrobků odděluje přebytečné sklo a probíhá první vizuální kontrola. Další místností byla brusírna. I tady jsme viděli mistry brusiče při práci a myslím, že se nenašel nikdo kdo by tyto pány neobdivoval.

Po prohlídce jsme si šli hromadně nakoupit výrobky sklárny a jeli jsme se naobědvat do nedaleké Restaurace Pod lipou.

Posledním místem navštíveným během tohoto výletu byly Lány. Někteří z nás šli na prohlídku zámeckého parku, ale většina už byla z výletu celkem unavená a tak jsme si zašli do cukrárny na kávu a zákusek.

Celkem 32 výletníků se pak šťastně vrátilo zpět do Mlčechvost a Vraňan a mnozí se jistě těší na další výlet. Kam to bude? To zatím ještě nikdo neví. Čas výletů bude zase až na jaře. Nebo ne?

PŘEDSTAVENÍ DIVADLA V.A.D. Kladno - Úl

20. ZÁŘÍ

Spolek Mošna v září zahájil v Divadelním sále Mlčechvosty již sedmou sezónu. K otevření sezóny jsme si pozvali divadelní soubor V.A.D. Kladno, s představením Úl.

Tento divadelní soubor patří již mnoho let, k tomu nejlepšímu, co nabízí amatérská divadelní scéna v našem širokém okolí. Soubor hraje téměř výlučně vlastní představení a výjimkou nebyla ani hra „Úl“.

Hra nás zavedla na několik schůzí základní organizace svazu včelařů. I když se děj odehrává převážně na těchto schůzích, ukázala nám hlavně to, že i mezi včelaři jsou lidé různí, stejně jako kdekoli jinde. Jeden je tak trochu podvodník, jiný jde důsledně ekologickou cestou i přes odpor kolegů. Předseda organizace všem pomáhá co mu síly stačí, ale ze všech nejvíce mladé, krásné začínající včelařce, kvůli které obnovil i víkendová setkání se začínajícími včelaři. Ani to mu však nakonec nestačí k tomu, aby začínající včelařka podlehla jeho svodům.

Představení Úl bylo velice úspěšné na divadelních přehlídkách a bylo nominováno i na celostátní přehlídku Jiráskův Hronov, tedy mezi nejlepší z nejlepších v roce 2021.

Představení, jehož autorem a režisérem je Jan Červený alias Kazimír Lupinec potěšilo diváky v Mlčechvostech stejně jako dříve uvedené hry „Piseček“ a „Upokojenkyně“. Vzhledem k ohlasům je prakticky jisté, že divadlo V.A.D. u nás nebylo naposledy.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

17. LISTOPADU

Jako podzimní listí se do Základní školy Vraňany sneslo pět rodin s novými občánky obce Vraňany, Mlčechvosty, Vraňany nádraží. Maminky, miminka, tatínkové byli přichystáni a mohl se zahájit slavnostní obřad. Na úvod byli přivítáni všichni noví občánci obcí. Po úvodním slovu Veroniky Soudské přednesly dívky ze základní školy básničky, které si pro tento den přichystaly. Recitaci přednesly Jindřiška Polová, Anežka Deršáková, Kateřina Březinová. Po ukončení recitačního pásma přednesl pan starosta několik vlídných a lidských slov, která byla zaměřená na životní etapy života člověka. Po ukončení proslovu pana starosty přicházeli jednotlivě rodiny ke gratulacím od jednotlivých členů SPOZU a ke gratulaci od pana starosty. Vítání v tomto podzimním čase byli Karolína Kuklová, Vilém Novotný, Artur Tadeusz Puczkowský, Barbora Lucie Donátová a Gabriela Brincková. Po ukončení společenského obřadu byli všechny rodiny fotograficky zdokumentovány. Opět ze stran rodičů vítaných občánků vycházela pozitivní odezva na vítání občánků v naší obci, za což jim děkujeme a vážíme si jejich kladné odezvy. **Veronika Soudská**

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

24. ŘÍJNA

Jako každý rok Mateřská škola Vraňany uspořádá pod vedením paní učitelek ze tříd štěňátek a koťátek společně s paní ředitelkou podzimní lampionový průvod nejen ke svátečnímu datumu 28.10., ale i k tématice podzimu a podzimního Halloweenu. Rodiče, děti a paní učitelky se sešly u mateřské školy odkud vždy

lampionový průvod vychází. Po rozsvícení svých lampionů jsme se společně vydali k pomníku na návsi, kde děti uspaly svá ručně vyráběná zvířátka. Děti zazpívaly písničku společně s paní učitelkou Magdou, a to Mravenčí ukolébavku, aby se zvířátkům přes zimu dobře spalo. Dále děti přednesly několik tematických básní. Po recitaci a zpěvu dětí nás seznámil kronikář Václav Uher se svátkem 28.10., proč jej slavíme a proč jsme tento svátek významný. Po ukončení proslovů byly zapáleny svíce k pomníku padlým na obecní návsi. Pak už se děti mohly těšit na zábavnou a vzdělávací duchařskou stesku okolo laterálního kanálu, kde pro ně byly připravena jednotlivá stanoviště s úkoly. Když děti splnily všechny úkoly a se svými rodiči zdárně dorazily pod poštu Vraňany, tak obdržely odměnu od paní ředitelky MŠ. Myslím si, že jako každý rok se lampionový průvod vydařil. Tímto chci za všechny rodiče poděkovat Mateřské škole Vraňany, paním učitelkám a paní ředitelce za krásnou přípravu celého lampionového průvodu.

Veronika Soudská

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ S MOŠNOU

7. PROSINCE

Jak se stalo tradicí v posledních letech, začátek adventu je spojen v Divadelním sále Mlčechvosty s Vánočním tvořením pro děti.

Tradici také je, že si děti každý rok mohou vyrobit něco nového. V tomto roce byly novinkou ozdoby z chlupatých drátků. Dále si děti mohly vyrobit svíčku, ozdobit perníčky, vytvořit obrázek pískovaný nebo ze zažehlovacích korálků a vymalovat sádrový odlitek s magnetem. Další neporušenou tradicí byl opět vyšší počet zúčastněných dětí. Po zkušenostech z minulého roku, kdy přišlo 35 dětí, byli pořadatelé z Mošny připraveni letos na 38 dětí. Ani to však nestačilo, a pískované obrázky na všechny děti nevyšly.

Vánoční koledy, které zněly sálem, nebyly téměř slyšet přes debaty mezi dětmi a radami od rodičů. Mnozí rodičové se také sami zapojili do vytváření ozdob a dekorací. Toto tvoření se tak stává nejen místem pro rozvoj fantazie a šikovnosti dětí, ale také společenským setkáním všech rodičů a prarodičů.

Děkujeme všem, kteří se na organizaci akce ve svém volném čase podíleli. Jmenovitě: Pavle Procházkové, Štěpánce Srbové, Julii Srbové, Martině Šípkové, Lucii Pišťkové, Evě Šubrtové, Magdě Šrámkové, Evě Švecové, Mileně Chmelíkové a Ondřeji Chmelíkovi.

Milena a Martin Chmelíkovi

DÁLKOPLAVKYŇE ZA ZDRAVÁ ŽENSKÁ PRSA

20. ČERVNA

Někdy se člověku těžko hledají slova, spíš to je o dojmech a osobnostech, se kterými se potkáte. To se pak v textu člověk cítí jak slon v porcelánu. Setkal jsem se tu u jezu ve Vraňanech s úžasnými lidmi, naprosto obyčejnými děvčaty, které například přeplavaly kanál la Manche a severní Irský kanál a překovaly spoustu jiných neuvěřitelně obtížných nástrah. I přesto se chovají naprosto fantasticky lidsky. Únava i po tak dlouhé trase jako je Vltava z Lipna až na Mělník šla stranou. Dálkové plavkyně zdolaly 350 km nepřetržité plavby

štafetou. Bylo to úžasně krásné naprosto lidské setkání a s lidmi, kteří se snaží propagovat naprosto samozřejmou věc, jako je zdravé ženské prso. Prevence proti rakovině prsů. Je to vlastně o našem zachování lidstva na tomto světě.

Ale myslím, že bych měl skončit těmito vzletnými slovy a nabídnout vám tu tři odkazy z médií o tomto úžasném počínu a také odkaz na fcb stránky děvčat.

Plaveme za zdravá prsa. Pod tímto heslem plavalo 17 dálkových plavkyň z CZECHLADIES teamu štafetu 350km z Nové Paky na Lipně až na mělnický soutok. Projekt Vltava Swim 2024, první takový v historii, se uskutečnil od 13. do 19. 6. 2024.

Plavkyně se střídaly ve čtyřčlenných družstvech. Plavaly ve dne i v noci, rychlostí 2,3km/h a štafetu si předávaly po cca 50 kilometrech. Autorkou tohoto nápadu byla Kristýna Dyková a Aliance žen Bellys spolu s CZECHLADIES teamem.

Obec Vraňany měla tu čest připravit pro tyto obdivuhodné ženy malé setkání při přechodu z kanálu na řeku Vltavu. Občerstvení zajistila Farma Hanč. Setkání těsně před cílem na Mělníku bylo pro plavkyně jistě velmi zajímavým zpestřením.

František Hormandl

BESEDA O PREVENCI RAKOVINY PRSU

5. LISTOPADU

Jako odměnu za občerstvení při dálkoplavbě pro nás aliance realizovala na Farmě Hanč přednášku o rakovině prsu. Přednášející Nikola Pazderová nám pověděla pár důležitých vět o rakovině, její léčbě a především o prevenci. Vyslechli jsme si inspirativní a dech beroucí příběh jedné z mnoha žen, které prošly léčbou. Pro zpestření jsme si mohli vyzkoušet hledání rakovinové bulky na maketě umělých prsů. Přednáška byla velmi inspirativní a užitečná.

Pro další osvětu zde uvádíme nejzákladnější informace.

Nádory prsu jsou u žen nejčastějším zhoubným onemocněním. Pro efektivní léčbu je třeba včasné odhalení. K tomu slouží pravidelné prohlídky u gynekologa a samovyšetření. Samovyšetření by měla provádět každá žena po menstruaci. Ženy po menopauze jednou za měsíc. K lékaři je třeba zajít, pokud má prs změnu barvy, tvaru, vytéká z něj sekret, případně nahmatá-li si žena v prsu bulku. U žen pod 45 let se používá k diagnostikování ultrazvuk. Ženy nad 45 let mají pojišťovnou hrazený mamograf.

Děkujeme Alianci žen Bellys a plavkyním CZECHLADIES teamu za neskutečný výkon a osvětu.

Lenka Brincková

BABIČKOVÁNÍ

4. PROSINCE

Poslední setkání babiček v roce 2024 proběhlo ve Farmě Vraňany, jako vždy první středu v měsíci. Tentokrát vyšlo na 4.12. tedy o den dříve, než tradičně chodí Mikuláš s čertem a andělem. Ani tak nebyly babičky o tuto návštěvu připraveny. Nejprve k nim přišla na návštěvu Svatá Barborka, která všem rozdala větvíčky třešně. Když Barborka viděla, kolik babiček se sešlo, rozhodla se, že domluví mikulášskou návštěvu o den dříve a běžela o to požádat o patro výš, do nebe.

Než byla donesena káva, Svatý Mikuláš s andělem a čertem dorazili. Pak už probíhalo vše standardně.

Babičky jedna po druhé recitovaly básničky a zpívaly písničky, aby dostaly od Mikuláše nějaký ten dárek. Protože byly babičky celý rok hodné, nerozdal Mikuláš žádné uhlí a čert i přes velké brblání odešel s prázdnou.

Více než dvouhodinové setkání bylo velice příjemné a plné povídání. Co do počtu se jednalo o rekordní setkání, protože 15 babiček se najednou ještě nikdy nesešlo.

Velké poděkování patří majitelům Farmy Hanč a Café na výsluní za skvělé občerstvení, za které opět jako tradičně „zapomněli“ poslat fakturu na obec. Velké díky za všechny spokojené babičky.

Další „Babinec“ proběhne ve středu 8.1.2025 od 16:00 ve školní jídelně.

JAZZOVÝ VEČER

14. PROSINCE

Vraňany si vylepšily svůj advent jazzovým koncertem australské významné zpěvačky Michelle Nicolle. V našem divadle ve Vraňanech-Mlčechvostech vystoupila se svými hudebníky Liborem Šmoldasem, který mimo hru na kytaru zde dělal i tlumočníka. Libor Šmoldas je český jazzový kytarista, působící také jako hudební skladatel, kapelník a pedagog. (Je synem známého komika - moderátora, herce a básníka, Ivo Šmoldase.)

Vystoupení bylo celkově laděné do jazzového pojetí světových vánočních písní. Méně zkušeným ze začátku trochu dělalo problém, někdy až v příliš rozvolněném pojetí, rozpoznat o jakou melodii jde. Během chvilky se ale vše vyjasnilo, a šla jedna vánoční písnička za druhou. Navedlo to všechny do správné adventní atmosféry. Je dobré si zase jednou poslechnout něco jiného, než je člověk přivyklý, rozšiřuje mu to vnímání. V různostech je skrytá krása.

Ani člověk netušil, kdo nám tu zpívá, jak slavná osobnost stojí před námi na podiu. Pár řádek jsem vám o Michelle Nicolle napsal dole. Ještě bych se tu chtěl zmínit o kamarádovi a našemu spoluobčanovi z Vraňan Martinovi Pišťkovi. Stará se tu, mimo jiné, o technickou část provozu divadla. Překvapil nás všechny, když si vylez na podium, vzal si mikrofon a špičkově zazpíval dvě anglické písničky za doprovodu jazzové kapely. Teprve v takovýchto chvílích, má člověk možnost obdivovat, jací lidé tu s námi bydlí a co všechno mnohý z nich umí. Ve Vraňanech je hodně zajímavých a šikovných lidí a to je moc dobře! Byl to vydařený večer.

Michelle Nicolle je australská jazzová zpěvačka. Zahájila svou kariéru v osmi letech studiem hry na housle ve slavné vinařské oblasti Barossa Valley. Získala titul Jazzový vokální umělec roku. Byla několikrát nominovaná na ceny ARIA za nejlepší jazzové album v roce 2001 (After The Rain), v roce 2004 (The Crying Game) a v roce 2009 (The Loveliest Night). Michelle je aranžérka a vedoucí kapely. Nyní sídlí v Melbourne, ale vystupuje po celé naší planetě. Má široké mezinárodní publikum v USA i Evropě. Michelle má bakalářský titul a přidružený diplom jazzu (University of Adelaide) a v současné době vyučuje na mnoha univerzitách. Jejich výpis je dlouhý - University of Melbourne, Victorian College of the Arts Secondary School a Monash University. Od roku 1998 vede mistrovské kurzy a workshopy po celé Austrálii, v Singapuru, na Tchaj-wanu a na Trinity Laban Conservatoire of Music (Londýn), konferenci JEN (New Orleans 2017, 2020, 2023), Frost School of Music (University of Miami 2017) , University of North Texas 2019, Oceanside Jazz Festival 2019 (Mira Costa, USA), mezinárodní Jazz Voice Conference 2015-2019 (Finsko).

František Hormandl

ARCHEO

Vraňansko, ležící na klidném břehu pomalu tekoucí Vltavy, má zcela jistě mnohé co nabídnout k vidění. Ale nejméně stejné množství pozoruhodností stále nechává ukryté před našimi zraky, avšak pouze několik málo desítek centimetrů pod našimi nohama. V rámci této minisérie bychom Vás, vážené čtenáře Vraňanského zpravodaje, chtěli seznámit s předběžnými výsledky archeologických výzkumů, které proběhly na území obce během několika posledních let či měsíců.

ČÁST I. – FARMA VRAŇANY

Na sklonku zimy roku 2020, od konce února do počátku dubna, proběhl záchranný archeologický výzkum v ploše současné farmářské prodejny rodiny Hančových, dnes již s Vraňany tradičně spjatou „Jahodárnou“ při západním okraji zástavby obce. Na nepříliš velké ploše plánované budovy prodejny, bistra a okolních zpevněných ploch, bylo při skrývkových pracích postupně odkryto přes 260 zahloubených archeologických objektů. Ty představovaly především pozůstatky raně středověkého hřbitova z 10. až 11. století v severní části a poté menší výsek pravěké vesnice mladší doby železné (přibližně -500 – 0 n.l.) v jižní polovině stavby.

V rámci zjištěného raně středověkého hřbitova zde bylo odkryto celkem 62 hrobů, uspořádaných v několika řadách přibližně v severo-j jižním směru. Je však těžké odhadnout celkovou rozlohu tohoto pohřebiště, protože se podařilo zachytit jen jeho jižní okraj – s největší pravděpodobností odpočívají další zesnulí na sousedících pozemcích (např. pod stávající silnicí) severním, západním i východním směrem od plochy výzkumu. Samotné uspořádání hrobů, které se vzájemně nenarušují, dává tušit existenci jejich původního nadzemního označení – malých náspů, náhrobků či jednoduchých dřevěných stél, které ovšem za uplynulá tisíciletí zemědělské činnosti už zanikly. Dochovaly se však pozůstatky vnitřních úprav hrobů, a to nejen části kamenného obložení z místní opuky, ale i přímo zbytky dřevěných rakví, obložení jam či pohřebních már.

Z těchto hrobů byly vyzvednuty ostatky celkem 67 pochovaných jedinců, tedy o 5 více než samotných hrobů. Tento rozdíl je způsoben připohřbíváním zesnulých, snad rodinných příslušníků či blízkých příbuzných, do stejného hrobu. Tento zvyk je možné spatřit například u hrobu č. 7, kde bylo postupně nad rakev zemřelého dospělého člověka později uloženo dítě, a ještě výše nad ním další mladší jedinec. Proč zde píšeme o jedincích, a ne o mužích a/nebo ženách? Především protože jejich ostatky se do dnešní doby dochovaly pouze ve velmi špatném stavu, kdy pomyslný zub času a všemocná příroda téměř dokonaly jejich zánik. Některé kosti tak již zmizely v nenávratnu, jiné se rozpadly na prach při odkrývání během výzkumu. Často nám tedy úplně nebo z větší části chybí části koster, které by pomohly určit pohlaví či přesnější věk zemřelého, můžeme zatím tedy jen doufat v možnosti přírodovědných analýz, jako např. využití zbytkové DNA, které by mohly odkrýt část již ztracených informací.

I když tedy zatím neznáme podrobnosti o samotných zemřelých, dokážeme alespoň částečně poznat jejich zvyky. Ve všech případech byli uloženi do hrobu na zádech, hlavou k západu tak, aby jejich poslední pohled mohl spočinout východním směrem, stejně jako k oltáři v jejich tehdejší kostelíku. V této době byla již většina společnosti křesťanská a toto nové náboženství postupně vytlačovalo poslední pohanské zvyklosti. Přímou na pohřebišti můžeme změnu zvyků spatřit v tom, že zemřelí jsou pochováni již bez milodarů pro cestu do posmrtného života. Výjimky zde tvoří pouze občasné výskyt ozdob pokrývky hlavy – našivaných esovitých záušnic nejspíše v hrobech žen či dívek, a železných

Celkový pohled na severní plochu s odkrytým raně středověkým pohřebištem v závěru výzkumu

Pohled na začištěné ostatky nejvýše pochovaného z celkem tří jedinců postupně uložených do Hrobu č. 7. V pozadí dobře patrné zbytky dřevěné rakve v Hrobu č. 6.

nožů uložených při boku pravděpodobně v mužských hrobech. Po jediném exempláři se u těla vyskytla i železná jezdecká ostruha či dřevěné vědérko s železným okutím.

Naším přesunutím se na jižní část zkoumané plochy se posuneme zpět v čase o více než dalších tisíc let hlouběji do minulosti od objeveného pohřebiště. Někdy v době osídlení Čech historickými Kelty zde totiž stála vesnice, ze které se nám ale zatím podařilo odhalit jen malou část své původní rozlohy. Většinu této prozkoumané části sídliště sice tvoří na první pohled jen změti jam po kůlech, původně tvořících konstrukce větších nadzemních staveb (největší půdorys domu o ploše cca 5,5 x 4,5 m), ale zachytit se podařilo i dvě zemnice. Tyto jámy, představující pozůstatek po zahloubené chatě či jejím sklípku, byly ještě po nějaký čas po stržení původní stavby využívány jako smetiště a do dnešních dnů se v jejich zásypu dochoval průřez tehdejší běžným vesnickým odpadem nepodléhajícím rychlému rozkladu – především zlomky keramických nádob či kusy zvířecích kostí. I když se opět jedná jen o malé střípky informací, postupně nám ale přináší stále hlubší obraz o vsi pulzující životem na tomto břehu Vltavy mnoho století před tím, než se poprvé název Vraňan objevil ve středověkých rukopisech.

Záchranné archeologické výzkumy jsou vždy omezeny svou plochou, na které je třeba z důvodu stavebních prací archeologii zachránit. Tvoří tedy spíše sondu do minulosti, či doslova ohraňovaný výhled, avšak v uvedeném případě přinesla tato sonda důležité svědectví jak o zdejší pravěkém osídlení na vltavské říční cestě za dob Keltů, tak také o pohřbívání mrtvých z doposud neznámé vsi v blízkém okolí mělnického hradu v období vlády raně středověkých Přemyslovců.

Tomáš Záruba, Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i.

OKTOBERCHVOST

5. ŘÍJNA

Na druhý pokus se podařilo dojednat termín na ochutnávku piva nejmenšího pivovaru u nás. V pivovaru Březácký Sup se vaří pivo na 12 m², ale i na tak malém prostoru se dá uvařit vynikající pivo. V tomto pivovaru se vaří pouze piva svrchně kvašená, z čehož byli zklamaní příznivci klasických ležáků plzeňského typu, ale většina přítomných degustátorů už za sebou s těmito pivy měla určitou zkušenost, takže je osobitá vůně, hořkost a zejména síla těchto piv nepřekvapila. Téměř každý si našel mezi ochutnávanými pivy svého favorita, ať už to byl Blonde Ale alias Blondák, American Pale Ale, nebo Double Ipa, která byla k dispozici na čepu.

Pivovarník Rosťa Toman dovezl i velmi speciální výrobek svého pivovaru. Suptopus je devatenáctka s téměř 10% alkoholu, ve které jsou použity suroviny na výrobu belgického piva typu Trippel. Oproti belgickým pivům však byly přidány kvasnice do šampaňského. Tím vzniklo silné a bláznivé pivo, které je nezařaditelné do jakékoli pivní škatulky, ale chutná skvěle.

Pivo bylo nutné proložit něčím k zakousnutí. O to se postaraly čtyři skvělé kuchařky, které si pro nás připravily každá svou verzi „tataráku“. Po ochutnávce piva i tataráků, které se zúčastnilo 25 degustátorů, byly prodány veškeré zásoby piva, které si majitel pivovaru dovezl. Odjížděl od nás s prázdným vozem a pozdravem SUP HO TAM který měl i na poznávací značce firemního auta. Degustátoři však ještě dlouhé minuty rozebírali názory na své oblíbené vzorky a také dopíjeli Double Ipu, kterou nám pan Toman nechal na čepu.

PÉTANQUE

5. ŘÍJNA

V sobotu 5.10. se uskutečnil již desátý ročník turnaje v Pétanque o pohár starosty obce. Chladné a vlhké počasí neodradilo 18 soutěžících od toho, aby vzali studené, vlhké koule do rukou a soupeřili o právo odnést si na jeden rok domů putovní pohár pro vítěze. Terén byl tentokrát podmáčený a proto muselo mnoho účastníků minulých turnajů upravit svoji techniku. Mezi některými hráči byla dříve oblíbená technika kutálení, která byla v tomto roce nepoužitelná. Naopak technika vysokých hodů se zpětnou rotací byla díky měkkému terénu velmi úspěšná. Na místě bylo hned několik vítězů minulých ročníků, takže konkurence byla i přes menší účast výborná. Z minulých vítězů jako první vypadl Martin Chmelík, který neprošel již prvním kolem vyřazovacích bojů. Porazil ho Adam Šubrt, který sice ve skupinové fázi nevyhrál ani jeden ze souborů, ale ve vyřazovacím souboji nedal svému soupeři šanci. Obhájkyně vítězství z minulého roku, Pavla Procházková, se dostala o jedno kolo dál, ale poté také prohrála. Mezi nejlepší čtyři účastníky se dostali dva bývalí vítězové, Michal Řezáč a Jiří Šubrt. Doplnil je pravidelný účastník Mirek Žilina a při své první účasti Jan Deršák ml. Novinkou finálových bojů bylo, že hřiště pro finále a soubor o třetí místo bylo použito právě jen pro tyto souboje, takže nebylo možné si terén předem vyzkoušet. Závěrečné souboje byly vyrovnané a napínavé, až do samotného závěru. Vítězství si již potřetí vybojoval Michal Řezáč. Na druhém místě byl při svém debutu Jan Deršák ml. Soubor o třetí místo vyhrál pravidelný medailista turnaje Jiří Šubrt, pro kterého to bylo již páté umístění mezi nejlepšími. Čtvrté místo, bramborovou medaili a pytel brambor si odnesl Míra Žilina. Děkujeme rodině paní Bukovské za zapůjčení pozemku pro konání turnaje a Farmě Vraňany za příspěvek do odměn pro nejlepší. Další ceny přidala do turnaje Obec Vraňany.

Martin Chmelík

CVIČENÍ V SOKOLOVNĚ ZIMA 2024 / JARO 2025

Sportovní sezonu jsem zahájili 6. listopadu cvičením mladších chlapců, které bude dále probíhat každou středu od 17:00 do 18:00. V chlapecké skupině je přihlášených zhruba 15 chlapců mladšího školního věku, cvičení vedou zkušení bratři Martin Hudeček a Martin Motejzík. Cvičení mladších dívek probíhá každý čtvrtek od 18:00 do 19:00, je přihlášených zhruba 23 dívek, cvičení vedou zdatné sestry sokolky Markéta Motejzíková, Veronika Soudská a Marie Motejzíková. Cvičení jsou vždy zaměřována na všestranný pohyb jak u chlapců tak dívek (přeskoky, lezení, běh, zdravotní cviky, pohybové hry ...).

Mimo cvičení pro děti v Sokolovně probíhají další sportovní aktivity, a to hra florbalu pro starší chlapce vždy ve středu od 18h, ve čtvrtek a v sobotu nohejbal pro starší muže. Sokolovnu Vraňany od podzimu opět navštěvuje Základní škola Vraňany, probíhají zde hodiny tělesné výchovy pod vedením nové učitelky ZŠ. Sokolovna Vraňany spolupracuje s TJ Sokol Jeviněves v rámci propůjčování sálu pro trénink starších dívek v tenise.

V průběhu léta opět Sokolovna hostila taneční skupinu Poupata při nácvik tanců.

Dne 19. října proběhla velká vnitřní údržba budovy Sokola za hojně účast jak mladých tak starších bratrů a sester. Myslím si, že kdo chce vidět, že TJ Sokol Vraňany je aktivní, tak vidí, že TJ Sokol Vraňany je aktivní. Děkuji proto všem rozumným a aktivním bratrům a sestrám, kteří se zapojují jak do cvičení s dětmi, tak i do organizace a chodu dalších sportovních aktivit, ale i provozu, údržby a rozvoje celé Sokolovny Vraňany.

Veronika Soudská

10. ROČNÍK CYKLOVÝLETŮ, ROK 2024

Cyklovýlety se letos dotoulaly k „coulaté desítce“. Příprava cyklovýletů je postupem času „cyclomaturita“. Za 10 let ve zdejší regionu se navštívila mnohá místa: hrady, zámky, minipivovary, technické, přírodní památky, i místa, která nejsou v plánu, ale když „počasí zasáhne“, není co řešit....

Kde potkat sochu Ježíše Krista a nemuset absolvovat cestu do jižní Ameriky? V Úžicích, v Resortu Svět. Aby cesta nebyla tak jednotvárná, tak na přelomu března a dubna nám jižní vítr posypal cestu písečným prachem ze Sahary. Někdo pije málo, někdo víc, někdy nás jede málo, někdy nás jede víc. Dnes nás jelo 17, což je slušně početnej oddíl...Na teploměru skoro 30°C, takže žíznivá hrdla se zavlažila

v Podřipském pivovárku ve Ctiněvsi. Občas, „jak povinnosti dovolí, z malých Lán“ do minipivovaru Lípových zavítá i státhlavaprvní.

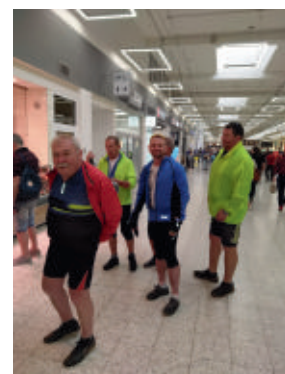
Jezera v oblasti „Meziříčí“ najdete, skoro všude. Jedno se nachází u Vojkovic, „v Závodi“, jak se na levém břehu Vltavy říká straně pravého břehu. Písek už je vytěžený, prostor vytěžují rybáři a občasní návštěvníci, jako třeba my, místní pohostinství. Jenže čekat na kuchaře tři hodiny, tooo teda neee, záchranou byla Bukolská rychta, vyzkoušejte!!!

Do královského města Velvar, no, taky se přes město jelo už několikrát. Ale hospoda u Václava IV., to je jistota dobrého jídla za rozumné ceny. Jídelní energii je třeba spálit, takže výšlap na pláně mezi Velvary a Kralupy je ideální. Když bude mít „kliku“, dveře cestou cyklista určitě potká, (jednou mi jedna klika zůstala v ruce, ale nebude říkat kde...), můžete se na pláních kochat jako doktor Skružný ve Vesničce střediskové, a škodovka vás nesrazí....

Občas je vhodné se pomocí Českých drah „oddálit od základny“, třeba do „Zápraží“. Kde to je? Zeptá se zvědavý cestovatel. Odpoví 15. díl Sedláčkových hradů, který je takto nazvaný. Z Řeže do Bohnic, hned vedle ústavu je pivovar Šedivák, třemi hájemstvími do

Čakovic, do Globusu. No trochu tu cyklista nezapadá mezi tradiční návštěvníky, ale housku se sekanou nebo kuřecím masem tu mají na jedničku. Obecní hospodu v Čakovičkách mohou doporučit. Šmakózní pelhřimovské pivo Poutník, škvarková pomázka, domácí chleba, vdolky se švestkovými povidly a sypaným tvarohem...Dost, nebo to celé sežeru....

Restaurace v zahradě, to zní přeci lákavě. A kde že je? Mezi Kyškovicemi a Vetlou, na sever od Roudnice nad Labem. Příjemné prostředí, nedaleko u Sovice, kde se nachází vinice rodu Lobkowiczů. Cestou před Kyškovicemi potkáte asi chalupu nějakého vodníka, protože na plaňkovém plotu má slušnou zásobu hrnečků, „na dušičky“, jak by řekla maminka Vaška z filmů „Stolička a polepšovna“.

Perlová voda, no, zní to tajemně, to je fakt. Nebubu vás dlouho napínat, „Perlovka“ se nachází v Kostelci nad Ohří, v obci na ostrohu nad řekou. Na západním konci obce se nachází velký bývalý hospodářský dvůr a tam vodu najdete. Ale převařenou, chutná dobře, jako v té reklamě na Jihlavanku. Když budete chtít pozvat rodinu, přátele, na společenskou akci, jsou tady na to perfektně zařízení.

A máme zase „vlakopřiblížení“. Po ochutnávce velkožernoseckého vína, energie v nohách prostě nejní....Takže vláček kolejíček přijde vhod. Víno je rostlina setkávací. Setkání u sklenky zde měla parta děvčat, z nichž jedna se loučila „se svobodným životem“. To by jeden hned zůstal...Někdy na cestě stane se příhoda nehodná pro cyklistku, a ta rozhodne o koupi nového kola.

Na Terasu u Labe, kdepak to je? Neratovice, to je to město, kam dnes se vyletí. Kdo nemá rád kopce, tak cesta přes Lužec, Obráství, Neratovice, podle Labe pod Mělník, podle plavebního kanálu na základnu, je přesně podle jeho gusta. Ale musí se furt šlapat...jináč to nejede a cesta neubývá.

Takové Kokořínsko, to je jiný kafčo. Úžasné rozhledy z plání, pak málo stačí klesání a cyklista je v roklich. Ještě že v roklich, třeba v tom „Kokodole“, je nedaleko hradu pohostinství U Grobiána. Jako grobiáni tu na vás nebudou, jídlo i pití přinesou...Už tu netočí Podkován, ale takové „půlené pívko“, to vám jen tak někde nanatočí...

Od všednodenních cest je dobré vyrazit dál od základny. Co České Švýcarsko? Tak se jede do Rumburku, sportovní areál Sport life, se stal na tři noci našim dočasným domovem. Je to kraj, upravím si text herce Petra Bruknera z hry Dobytí severního pólu, jedu v Čechách, jedu v Německu, jedu v Čechách...noo joouo. A komu by to bylo málo, od jezera Olbersdorfer u Žitavy, do Polska to je co by párkrát šlápl pedálem. Je tu pramenný kraj, Spréva, Mandava, Křinice, „pramení“ tu také pivo Kocour ve Varnsdorfu. Určitě ochutnejte. Provozují zde ubytování, kdo chtěl by něco spešl, může přespat třeba v železničním vagónu.

Po návratu do „středočeska“, kam jinam než pod rodnou řípskou hroudu. Jedem si takhle od Ctíněvsi k Mnetěši a na cestě ulomená větev s ořechy „papíraky“... Sem asi jarní děd Mrazík svou berlu mrazilku nenasměroval. A hrušně jsou také netknuté mrazem. Nepořádek, nepořádek, řekl by děd Mrazík. Třeba taková Štípárna, neeee, štípat dříví tu před jídlem nemusíte, ale mělo by to něco do sebe, co říkáte? Chceš se najíst, chceš se ohřát? Naštípej si svého dřeva....Hospůdka Štípárna se nachází v malé obci Vesce u Roudnice. Najíte se tu u truhlářských stolů, pokrm vám přinesou v smaltovaných rendlíkách ze Sfinxu České Budějovice. Takový malý retro.

Na západ, od Velvar je taková zvláštní krajina. Z jedné obce do druhé mnohdy nedohlédnete, běda když na pláních potkáte protivítr. Když nedáte se odradit, tak cestou třeba od Budenic do Zlonic, navštívíte místo zvané U Isidora. Je tu hřbitovní místo pro farnost Zlonice a také zde je rodinná hrobka rodu Kinských z Vchynic a Tetova. Své předky zde má také pohřbené František Kinský, průvodce televizního seriálu na ČT, Modrá krev.

Když už se cestuje západním krajem od základny, tak určitě nevynechejte Kralovice u Zlonic, kde je mimo jiné velký koňský ranč a občerstvit se tu můžete třeba zichovským pivem. Kdo měl by piva mála, pivovar Antoš nebo Továrna, v městě, kde doma je slánka, na poutníka, korbel čeká. Kdo ovoce rád mlsá, ten letos u Vítova, marně plody na stromech hledá. Děd Mrazík šel tudy s berlou svou, mrazení nastavil na hodně pod nulou a amen byl s letošní ouroudou.

Liběchovské polesí, ideální místo v čase, když rostou houby. Žádné „horolezení“ jako na Kokořínsku, pro cyklisty trochu horší, když potkáte se s naplaveným pískem. No, když nezláká vás modř borůvek, tak třeba zláká vás

dršťková polévka s domácími rohlíky v pohostinství U Blanky v Želízích. Kdo má rád „sochaření v přírodě“, ten určitě najde mnoho prací Václava Levého, v liběchovském polesí.

Údolím Vltavy, to byl název jednoho z cyklovýletů. Nojo, ale když rozprší se na jihočesku, tak cestou blátivou, klátivou, nechce se cyklistům putovat. Kdo má to bahno mejt....Tak změna. Odolena Voda, pijeme raději tu „převařenou“, na přestavěných troskách bývalého pivovaru. Nedaleko je obec Postřižín. Strejda, který jezdil dálkové nákladní trasy po tehdejší federativní republice, říkával, že kde u hospody uvidíš stát hodně nákladáků, tam se dobře vaří. Postřižínská hospoda byla a je jednou z nich. Tak to prověříme. Servírky tu jsou šikovné, i ošetření odřeniny na noze (při cyklistice carambol přijde nato tata) umí zaléčit.

Za „Spolek amatérských vraňanských cyklistů“, Vašek Uher

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

16. PROSINCE

- byl schválen rozpočet pro rok 2025, plánované příjmy jsou ve výši 23.165.600,-Kč a plánované výdaje ve výši 35.165.600,-Kč. Rozdíl mezi příjmovou a výdejovou stranou ve výši 12.000.000,-Kč bude financován úsporami z minulých let. Rozpočet mimo jiné počítá s částkou 10.000.000,-Kč, která bude sloužit jako příspěvek na navýšení kapacity ČOV Vraňany. Rozpočet také počítá s realizací školního hřiště a s pokračující úpravou komunikací v Mlčechvostech,
- byl vybrán zhotovitel rekonstrukce sportoviště v areálu ZŠ Vraňany. Z pěti uchazečů zvítězila společnost JB Estate s.r.o. s cenou 5.381.131,12 Kč bez DPH. Stavba by měla být zahájena 1. března 2025,
- výše poplatků za vodné, stočné ani popelnice zůstává pro rok 2025 nemění.

14. LISTOPADU

- byla odsouhlasena dotace pro TJ Sokol Vraňany ve výši 70.000 Kč,
- byl přijat dar obci od firmy E.nest Energy v celkové výši 300.000,-Kč s tím, že obec si ponechá 200.000,-Kč a 100.000,-Kč rozdělí rovným dílem místním spolkům, a to AFK Vraňany, Sokol Vraňany, JK Mlčechvosty, Spolek Mošna a Spolek Jormun. Společnost E.nest Energy realizuje své ekonomické aktivity na území naší obce a chce touto formou přispět k rozvoji obce a společenského a sportovního života v obci,
- bylo vyhlášeno výběrové řízení na stavbu FVE na střechách ZŠ a ČOV. Na realizaci byla přidělena dotace z programu RES+, financovaného z prostředků Modernizačního fondu v rámci výzvy ModF – RES+ č. 3/2024,
- byla schválena směrnice č.1/2024 o zadávání zakázek malého rozsahu,
- starostovi obce Martinu Chmelíkovi byla schválena mimořádná odměna ve výši dvou platů za nadstandardní práci k rozvoji obce,
- zastupitelstvo se rozhodlo ukončit členství ve spolku Koridor D8. Důvodem je, že vedení spolku zachází s finančními příspěvky členských obcí nehospodárně a netransparentně.

11. ZÁŘÍ

- byl vybrán zhotovitel opravy části ucpané povrchové kanalizace,
- byl vybrán zhotovitel akce „Doplnění měření na tlakovou kanalizaci v části obce Vraňany nádraží“ společnost VodaCZ service, s.r.o.,
- byl schválen výběr zhotovitele Šnajdr stavby Mělník s.r.o. na akce odvodnění ulice Vraňany před č.p.187 a odvodnění vjezdů chodníku ve Vraňanech-nádraží před č.p. 134 a 148,

19. ČERVNA

- byla schválena účetní závěrka obce za rok 2023, obec hospodařila se ziskem před zdaněním ve výši 9.881.537,31 Kč,
- byl schválen závěrečný účet obce,
- byla schválena dotace pro AFK Vraňany ve výši 100.000 Kč,
- byl schválen záměr společnosti CETIN na výstavbu optické telekomunikační sítě umístěním podzemního vedení, jednorázově či po jednotlivých etapách, včetně uznání současných tras metalického vedení, tudíž

nebudou zřizovány nové služebnosti. Zastupitelstvo obce vyžaduje maximální využití zelených pásů podél komunikací a obnovu zničené, nebo poškozené zeleně.

15. KVĚTNA

- byl schválen prodej pozemku p.č. 66 v k.ú. Mlčechvosty, společnosti Správa železnic,
- byla schválena smlouva o vkladu, pachtu a provozování vodárenské infrastruktury, mezi obcí Vraňany, společností Středočeské vodárny, a.s. a společností Vodárny Kladno – Mělník a.s.,
- byla schválena směrnice č.1/2024 o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu. Hlavní změnou byla navýšení hodnoty zakázky, kterou může přímo zadat starosta ve své kompetenci, ze 100.000,-Kč bez DPH na 150.000,-Kč bez DPH a navýšení hodnoty zakázky, kde může zhotovitele vybrat zastupitelstvo, z 500.000,- bez DPH na 750.000,-Kč bez DPH. Ostatní úpravy směrnice jsou pouze drobné,
- byla schválena dotaci pro Spolek Mošna ve výši 50.000,-Kč,
- bylo schváleno zahájení tří nových investičních akcí, a to „Stavba komunikací v Mlčechvostech na pozemku p.č. 425/1 k.ú. Mlčechvosty (v roklí)“, „Stavba na pozemku p.č. 423/1 k.ú. Mlčechvosty, (slepá ulice pod návsí)“ a „Přístavba a snížení energetické náročnosti školy ve Vraňanech“,
- byl schválen výběr dodavatele kamerového systému firma MK Mobil Tech, s.r.o. s nabídnutou cenou 540.793,-Kč s DPH,
- Z-BOX je dlouhodobě vytížen, jeho kapacita nestačí. Obec podepsala dodatek nájemní smlouvy na obecní pozemek, aby mohlo dojít k rozšíření Z-BOXu ve Vraňanech.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA ELEKTRÁRNĚ ENERGY NEST

10. LISTOPADU

Skupině Decci, která v našem katastru postavila hybridní elektrárnu Energy nest, se rozhodla otevřít dveře areálu a umožnit obyvatelům okolních obcí si na vlastní oči elektrárnu prohlédnout, případně podiskutovat s majiteli, managementem i provozními techniky.

Zájem byl veliký, i přes nepříznivé počasí na exkurzi přišlo přes 160 návštěvníků. V malých skupinkách byli provedeni areálem, byla jim představena role elektrárny při poskytování služeb výkonové rovnováhy pro stabilizaci elektrizační soustavy, mohli nahlédnout do útrob kontejneru se spalovací turbínou i do kontejneru s bateriemi.

Na zahřátí byl k dispozici výborný horký punč, malý hlad bylo možno zahnat dančím gulášem nebo palačinkami.

MPSV varuje před podvodnými SMS, emaily a telefonáty

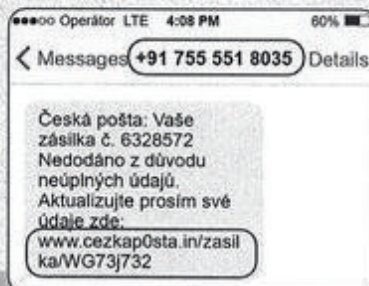

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Signály, podle kterých rozpoznáte podvodnou SMS zprávu či email:

- Očekáváte obdobnou zprávu?
- Je od Vás vyžadována rychlá reakce?
- Obsahuje text gramatické nebo pravopisné chyby?
- Byli jste požádáni, abyste na stránkách zadali své osobní či bankovní údaje?
- Vyvolává ve Vás zpráva emoce, jako například strach, zvědavost nebo radost?
- Obsahuje webová adresa ve zprávě podtržítka, pomlčky nebo zaměněné či přeházené znaky?

Na tyto zprávy nereagujte a odkazy tohoto typu nerozklikávejte.

Podvodné SMS a emaily obsahují odkazy na falešné webové stránky. I falešné stránky mohou vypadat identicky jako oficiální stránky.

Ahoj dědo, mám nové číslo, potřeboval bych...

Dobrý den, tady Vaše banka, jaké jsou Vaše...

Dobrý den, tady Policie České republiky, musíte urychleně...

Na co si dát pozor při podvodných telefonátech:

- Je číslo, které Vám volá, neznámé?
- Vytváří ve Vás volající pocit naléhavosti nebo vyžaduje rychlou reakci?
- Vzbuzuje ve Vás telefonát silné emoce, jako například strach, zvědavost nebo radost?
- Žádá Vás volající o něco neobvyklého nebo podezřelého?

Pokud máte jakékoli pochybnosti nebo se cítíte nepříjemně, jednoduše zavěste. Je lepší být opatrný, než riskovat.

Bud'te vždy bdělí a vyhodnocujte kriticky, zda se nejedná o podvod.